

ELISE CLAESON

Mäns och kvinnors hjärnor är olika redan från början. Hu!

Elise Claeson, socionom och frilansskribent, har ett förflutet som hemmafru, SACO-utredare och Amnesty-aktivist. Hon skriver nu bl a på Svenska Dagbladets ledarsida.

Alla kvinnor föder inte barn. Men alla människor föds av kvinnor. Så sammanfattar min vän publicisten det förtvivlade läget inom könskampen. Trots all genusforskning och feministisk propaganda har vi inte kommit längre.

Det är både ojämnt och osvenskt att barnafödandet är könsbundet. Vi accepterar inte könsskillnader i Sverige. Vi vill tro att könet är en social konstruktion, en sorts mänsklig defekt som kan åtgärdas med politik.

»Man föds inte till kvinna; man blir det«, sa Simone de Beauvoir och grundlade en ny världsbild, den feministiska världsbilden. Där härskar mäns patriarkatstrukturer över de förtryckta kvinnornas könsroll.

Den världsbilden tycks vi ha köpt med hull och hår i Sverige. Den passar så väl in i vårt behov av att göra politik av allting. Om vi har det rätta feministiska stuket på politiken behöver inte halva befolkningen bli kvinnor. De kan bli – ja, vad? Inte män, väl? Men en ny sorts svensk, ett neutrum, en könlös lagomsvensk?

Även om det aldrig sägs rent ut tyder allt på att den svenska feminismen, låt oss kalla den för statsfeminismen, vill skapa en ny människa som är bättre anpassad till det svenska folkhemmet. Även om vi idag inte kan utreda fram barnafödande män eller jungfrufödarskor, så finns det mycket som kan politiseras på vägen dit. Den sociala ingenjörskonsten har genom åren skördat oanade triumfer i feminismens namn.

Börsbolagen hukar idag under hotet om lagstiftad könskvotering av bolagsstyrelser.

Forskarsamhället hukar under kravet på »genusinriktning« (annars kan statliga anslag frysa inne).

Reklambranschen hukar under hotet om lagstiftning mot »sexistisk« reklam.

Mammor och pappor hukar under hotet om kvoterad föräldraledighet.

Bara för att nämna några kända, ack så svenska, exempel.

»**Mitt parti, socialdemokraterna**, har blivit feministiskt och erkänner därmed existensen av det genusystem som innebär att kvinnor som grupp är underordnade män som grupp«, förkunnade statsrådet Mona Sahlin (DN-Debatt 7.2) och satte definitivt ner foten hos det statsbärande partiet. Ifall någon undrar om statsfeminismen verkligen finns.

Däremot är det mycket osäkert om genusystemet finns, annat än som hjärnspöken i feminisms världsbild.

Patriarkatet och könsstrukturerna är svåra att leda i bevis. Men det behöver genus-teoretikerna sällan göra. All kritik kan avfärdas som patriarkatets oförmåga att »erkänna de strukturer som gör att könsrättvisorna uppstår«.

Detta raffinerade cirkelresonemang har utvecklats till en feministisk härskarteknik. Gud nåde den som kommer dragandes med biologiska resonemang, som att könet sitter i generna, hormonerna eller (hemska tanke) i hjärnan.

Bara genom att använda begreppet kön uttrycks en biologistisk åsikt. Kön är det biologiska könet, genus är det sociala könet. I Sverige är könet socialt.

Basta.

Inom medicinen blir naturligtvis genusteorierna ett problem. Läkare ser dessvärre människan mest som biolog, kemi och fysik. Till och med psykiatrer talar om psykosor som kemiska förändringar i hjärnan. Aldrig tidigare i världshistorien har naturvetenskapen vetat så mycket om människans natur. Men sällan har vi förnekat människans koppling till naturen så mycket som idag.

Tanken att vi föds som ett oskrivet blad och helt kan formars genom fostran, kultur och sociala faktorer är en modern önskedröm. Denna önskedröm

har sin drömplats på jorden i Sverige. Ytterst få naturvetare vågar uttala sig om människans psyke och beteende i Sverige. En kvinnlig professor i historiologi som offentligt avslöjat att kvinnors och mäns hjärnor är olika fick hotbrev med rättbajs.

Tanken att vi kvinnor skulle vara födda till kvinnor med hjärnor som är annorlunda än mäns hjärnor är idag en revolutionerande tanke. Trots att vi alla

lite till mans/ kvinnns nog anat att det är så. Forskarna har vetat det länge. Vi har bara inte velat lyssna på dem.

Frågan är om det inte börjar bli dags för det. »Biologisternas« tid är här. Eliten inom de pratande klasserna läser nämligen »The blank

slate«, av Harvardprofessorn i psykologi Steven Pinker. Undertiteln är klagande: »The modern denial of human nature« (Penguin Books).

Psykologen Pinker bekräftar våra värsta misstankar: Människans hjärna är en biologisk maskin, som styrs av gener, hormoner, kemiska reaktioner, elektromagnetiska impulser och, inte minst, av evolutionens järnstrukturer om artens fortlevnad. Vår hjärna är ett ganska fullskrivet blad redan när vi föds. Och mäns och kvinnors hjärnor är olika redan från början. Hu!

En riktigt obehaglig bok för oss svenskar. En riktig snyting till alla kända och okända sociala ingenjörer. Men värst är det för statsfeministerna. Boken kullkastar hela patriarkats- och genusteorin.

Pinker kommer att läsas men tigas ihjäl så länge som möjligt. Så gör Sverige när obehagliga sanningar blir alltför sanna och alltför obehagliga.

»Arméer kan bekämpas, men inte en idé, vars tid är inne«, sa Victor Hugo.

Elise Claeson

Gud nåde den som kommer dragandes med biologiska resonemang, som att könet sitter i generna, hormonerna eller (hemska tanke) i hjärnan.